

מ"ת 4113/04/17 - מדינת ישראל נגד אסמעיל נאסר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 4113-04-17 מדינת ישראל נ' נאסר(אסיר)
תיק חיצוני: 165502/2017

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אסמעיל נאסר (אסיר)

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור שנקבעו למשיב.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף ואי ציות לאות שוטר במדים.

בכתב האישום נטען כי ביום 18.4.17, בשעה 12.45, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג סיאט מ.ר. 6782676 בכפר ראמה. המשיב עשה כן על אף שביום 28.2.17 נפסל בנוכחותו ע"י בימ"ש זה במסגרת תיק 7922-05-16 למשך 7 חודשים וכאשר הפקיד את רשיונו ביום 21.3.17.

על פי הנתען, באותה עת המשיב נהג ברכב כשהבחין בשוטרים לא ציית להוראותיהם, לא עצר בצד הדרך, המשיך בנסיעה פרועה.

כמו כן כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי של 6 חודשים במסגרת תיק 7922-05-16 בשל נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטרים.

בהחלטתי קבעתי כי אין עוררין כי נסיבות המקרה כפי שהובאו וכפי שמתוארות בדוחות השוטרים, מקימות עילת מעצר כנגד המשיב.

מדובר במשיב שסיכן בהתנהגותו את ציבור המשתמשים בדרך ולא ציית להוראות שוטרים שכרזו לו לעצור. זאת ועוד מדובר במשיב שעשה כן הגם שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים מיום 28.2.16 בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטרים (!).

זאת ועוד, מעיון בעברו התעבורתי של המשיב עולה כי עסקין במשיב כבן 26, נוהג משנת 2010, שצבר לחובתו 3 הרשעות תעבורה, בין היתר בגין נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטרים, נהיגה בטרקטור ללא קסדה, וברכב לא תקין.

המשיב הציעה חלופת מעצר, לפיה, ישהה בתנאי מעצר בית מלא, בבית הוריו, בכפר ראמה, בפיקוחן של אביו מר נאסר חמיד, אמו הגב' נאסר גאזייה, ודודתו הגב' סמירה זבידאת.

לאחר ששמעתי את המפקחים הנ"ל, והתרשמתי מהם מצאתי שהחלופה המוצעת הינה ראויה ותבטיח את שהייתו של המשיב במעצר בית מלא.

אשר על כן הוריתי כי המשיב ישהה במעצר בית מלא בפיקוחם של הערבים הנ"ל בכפר ראמה.

ביום 28.5.17 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, על פי ס' 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996.

בבקשה נטען כי נוכח החלטת ביהמ"ש, המבקש שוהה בתנאי מעצר בית מלא, ללא יכולת להתפרנס, ומצבם הכלכלי של המבקש ובני משפחתו הורע. לפיכך, מבקש הוא לצאת לעבוד במקום העבודה בו עבד, בפיקוחו הצמוד והאישי של המעסיק או מי מטעמו.

המשיבה ביקשה לדחות הבקשה מהטעמים הבאים:

א. מלכתחילה, נטען, היה מקום לשלוח את המבקש למעצר והמבקש שוחרר לחלופת מעצר - מעצר בית מלא.

ב. לא חלף זמן רב מהיום בו נשלח למעצר הבית ושיקול הפרנסה עמד לעיני המבקש עת ביקש להשתחרר למעצר בית מלא.

ג. לא חל שינוי נסיבות שיש בו כדי לשנות החלטה זו.

בדיון שהתקיים ביום 21.6.17 חזרה ב"כ המבקשת על עמדתה, לפיה, לא חל שינוי נסיבות ועל כן אין מקום לשנות את התנאים.

הסנגור טען כי יציאה לעבודה אין בה כדי ליצור סיכון לציבור וכי יש לאפשר זאת בפיקוח. מקום העבודה המבוקש נמצא בסמוך לבית בו שוהה המבקש, מרחק של 2 דקות הליכה ברגל. המבקש מטפל בשני הוריו וניהול התיק גרם לו לנזק כלכלי משמעותי.

דין והכרעה:

הוראת ס' 52(א) לחדס"פ הדנה בבקשה לעיון חוזר בהחלטה מסוג זה, קובעת כלהלן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, **אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.**" (הדגשה שלי - א. טפסה-גרדי.).

עיננו הרואות כי עצור רשאי לפנות לביהמ"ש בבקשה לעיון חוזר עם התקיימותה של אחת משלוש האפשרויות הבאות:

א. אם נתגלו עובדות חדשות.

ב. נשתנו נסיבות.

ג. עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

הכרעה:

במקרה דנא אני קובעת כי אין מקום להיעתר לבקשה מהנימוקים הבאים:

א. החלטתי ניתנה ביום 23.4.17 ולא חלף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

ב. המשיב לא הציג עובדות חדשות לעניין מעצרו.

ג. לא נתקיים שינוי נסיבות מאז מתן ההחלטה.

כמפורט בהחלטתי מדובר במשיב שסיכן בהתנהגותו את ציבור המשתמשים בדרך ולא ציית להוראות שוטרים כאשר אלה כרזו לו. מה גם שעומד נגדו מאסר מותנה, הוא רק בן 26, צבר 3 הרשעות תעבורה, בין היתר ניהגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר.

על אף החומרה שבמעשיו ועברו התעבורתי של המשיב, שהוא רק בן 26, קיבלתי את הצעת המשיב, נוכח התרשמותי מהמפקחים ולאחר שקבעתי כי בנסיבות העניין חלופה זו אין בה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

לנוכח האמור, מאחר שכאמור נוכחתי שאין שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בבקשה, וזאת בפרט כשמדובר בחלוף זמן מועט ממתן ההחלטה, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, בהעדר הצדדים.